

оценочных технологий, в том числе дисконтируемых ожидаемых от актива денежных потоков и средней рыночной доходности данного актива.

В отчётности все признанные приобретённые идентифицируемые активы, обязательства и условные обязательства оцениваются и отражаются по справедливой стоимости (за исключением необоротных активов, классифицированных в соответствии с МСФО 5 как «предназначенные для продажи» и оцениваемых по справедливой стоимости за вычетом затрат на продажу).

Список литературы: 1. Вахрушина М.А., Мельникова Л.А. Международные стандарты финансовой отчётности/ Вахрушина М.А., Мельникова Л.А. — М.: Издательство «Омега-Л», 2011.-572 с.

Ю.С. Вергелес, студентка 5 курсу

М.В. Рета, доц. каф. економічного аналізу та обліку

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ДОКУМЕНТАЛЬНОГО ОФОРМЛЕННЯ ОПЕРАЦІЙ З НЕОБОРОТНИМИ АКТИВАМИ

Найпершим і найважливішим моментом в обліку необоротних активів є документальне оформлення операцій з ними. Первинні документи мають містити достатньо інформації, що характеризують об'єкт і мають бути підставою для проведення записів у бухгалтерському обліку. Але, на жаль, реальності сьогодення такі, що велика кількість керівників підприємств нехтують використанням нових форм документального обліку, зокрема необоротних активів. На багатьох підприємствах для економії коштів досі застосовують різноманітні акти, що були затверджені ще за часів Радянського Союзу, при тому, що навіть ті форми, які затверджені вже наказом Міністерства статистики України від 29.12.1995р. № 352 "Про затвердження типових форм первинного обліку" [1] потребують змін.

Шляхи покращення документального оформлення обліку необоротних

активів вже довгий час турбують багатьох вчених, відомими представниками є Ф.Ф. Бутинець, Л. Крятова, І. Лазарішина, В. Пастушкова, В. Рудницький, А. Белоусова, В. Семйон, В. Диби, В. Пархоменко та ін.

Метою даного дослідження є пошук та аналіз шляхів удосконалення документального оформлення операцій з необоротними активами.

У бухгалтерському обліку інформація про необоротні активи має містити дані про надходження і вибуття, стан їх збереження і використання, правильне і своєчасне нарахування зносу (амортизації), результати реалізації, ліквідації необоротних активів, обсяги витрат на ремонтні роботи, поліпшення, модернізацію тощо.

Основою бухгалтерських записів, може бути лише первинний документ. Він складається безпосередньо в процесі здійснення операції або відразу після її завершення і є найпершим письмовим свідомством її здійснення. Як наголошує А.А. Гнатюк [4] порядок обліку необоротних матеріальних активів змінювався декілька разів, і навіть кардинально, а типові форми залишалися незмінними. Стабільність в такому випадку навряд чи виправдана, адже типові форми є універсальними.

На сьогоднішній день, можливо відзначити, що існують певні проблеми з нормативним забезпеченням порядку оформлення первинних документів. Так, наприклад, стосовно обліку основних засобів, існує розбіжність між вимогами П(С)БО 7 «Основні засоби» та окремими графами типових первинних документів: окремі графи типових форм первинних документів втратили свій зміст і на підприємствах не використовуються (наприклад, код норми амортизаційних відрахувань, норми амортизаційних відрахувань, джерело придбання (фінансування), дата початку сплати за основні засоби). У той же час, такі необхідні показники, як строк корисного використання основних засобів; справедлива вартість (у передбачених П(С)БО 7 випадках); дата та сума дооцінки або уцінки об'єктів; метод нарахування амортизації; ліквідаційна вартість; сума ПДВ, сплачена у зв'язку із надходженням об'єкта не знайшли відображення у типових первинних документах з обліку основних засобів.

Не менш важливою є проблема документального оформлення обліку нематеріальних активів. На сучасному етапі господарювання типові форми первинної облікової документації, що призначені для обліку надходження та вибуття нематеріальних активів залишаються не розробленими, за винятком окремих форм з обліку прав інтелектуальної власності.

Одним із шляхів вирішення даної проблеми є пристосування типових форм до вимог підприємства шляхом доповнення їх необхідними елементами, або впровадженням додаткового бланку до типових форм первинного документа. Обрання варіанта в практичній реалізації залежить від кількості інформаційних показників, що доцільно зазначити. А це, в свою чергу, залежить від організації обліку на підприємстві та ступеня розвитку управлінського обліку.

Тому підприємства можуть за власним бажанням використовувати два шляхи вирішення проблем документального оформлення:

- застосовувати уніфіковані форми первинної облікової документації з обліку необоротних активів, відмовляючись від будь-яких змін;
- самостійно розробляти форми первинних документів, які мають обов'язкові реквізити, визначені законодавством [3].

На нашу думку, першочергово необхідне внесення зміни у типові форми первинного обліку основних засобів, які можливо узагальнити наступним чином (табл. 1).

Використання великої кількості документів для обліку необоротних активів є нераціональним, а використання не уніфікованих форм може мати як позитивні наслідки (врахування специфічних інформаційних вимог підприємства), так і негативні наслідки (неможливість уніфікації та співставлення облікових даних).

Таким чином, існуючі типові форми з обліку надходження та вибуття необоротних активів є застарілими, не враховують вимог сучасного законодавства, тому їх доцільно вдосконалити шляхом пристосування типових форм до потреб підприємства шляхом доповнення необхідними реквізитами,

перш за все такими як первісна (справедлива), ліквідаційна вартості, термін корисного використання, метод нарахування амортизації та ін.

Таблиця 1

Запропоновані зміни в документальному оформленні основних засобів
(узагальнено на основі [2])

Типові форми первинного обліку	Показники типових форм первинного обліку основних засобів, які потрібно	
	Вилучити	Додати
ОЗ – 1 «Акт приймання-передачі (внутрішнього переміщення) основних засобів»	Балансова вартість (гр.7)	Первісна (Справедлива)
	Код норми амортизаційних відрахувань (гр.11)	Група основних засобів
	Норми амортизаційних відрахувань: на повне відновлення, на капітальний ремонт (гр.12-13)	Строк корисного використання
		Метод нарахування амортизації
	Поправочний коефіцієнт (гр. 14)	
ОЗ – 3 «Акт на списання основних засобів»	Код норми амортизаційних відрахувань (гр.11)	Група основних засобів
	Норми амортизаційних відрахувань: на повне відновлення, на капітальний ремонт (гр.12-13)	Строк корисного використання
		Метод нарахування амортизації
	Дата початку сплати за основні засоби (місяць, рік) (гр.18)	Ліквідаційна вартість
ОЗ – 6 «Інвентарна картка обліку основних засобів »	Балансова вартість (гр.4)	Первісна (справедлива) вартість
	Норми амортизаційних відрахувань: на повне відновлення, на капітальний ремонт (гр.6-7)	Строк корисного використання
		Метод нарахування амортизації
	Норми амортизаційних відрахувань: на повну відбудову, на капітальний ремонт (8-9)	Метод нарахування амортизації
		Ліквідаційна вартість
	Поправочний коефіцієнт (гр. 10)	
Добудова, модернізація, індексація, доукомплектування	Витрати н поліпшення об'єкта	

Запропоновані зміни дозволять підвищити аналітичність та інформативність первинних документів з обліку необоротних активів, дозволять привести їх у відповідність до сучасних вимог нормативно-правових актів.

Список літератури: 1. Наказ Міністерства статистики України від 29.12.1995р. № 352 "Про затвердження типових форм первинного обліку" 2. *О.О. Жарікова* «Первинний облік основних засобів: удосконалення типових форм» Вісник СевНТУ: зб. наук. пр. Вип. 116/2011. Серія: Економіка і фінанси. — Севастополь, 2011. 3. *Бразілій Н.М.* Документальне оформлення наявності і руху нематеріальних активів // Вісник Сумського державного університету. Серія: Економіка. Суми: СумДУ, 2006. №1 – С. 148 – 154 (0,39 д. а.) 4. *Гнатюк А.А.* Шляхи удосконалення документального оформлення операцій з необоротними матеріальними активами // Облік і фінанси АПК № 3, 2011, с 57-62.

Н.Ю. Єршова, канд. екон. наук, доц., НТУ «ХП», Харків

А.О. Мірошніченко, магістр НТУ «ХП», Харків

АНАЛІЗ ПРИБУТКУ ПІДПРИЄМСТВА НА ОСНОВІ ЕКОНОМІКО-МАТЕМАТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ

Прибуток є спонукальним мотивом і джерелом діяльності. Він приводить в рух всі виробничі фактори – капітал, працю, природні ресурси, підприємницькі здібності – для створення продукту, його наступної реалізації і отримання прибутку. Прибутковість є основним критерієм оцінки виробничо-господарської діяльності кожного підприємства. Питання, присвячені значенню та сутності прибутку, порядку його обчислення та розподілу досліджувалися багатьма вітчизняними та зарубіжними авторами, проте історія розвитку теорій про прибуток досліджувалася в працях таких українських вчених як Є.В. Бавін, Н.І. Гавловська, Я.В. Лебедзевич, Ю.Л. Субботович, Є.Ю. Ткаченко, О.Є. Ширягіна, Верхоглядова Н.І., Костенко Т.Д., Сіневич О.В., Шеремет А.Д., Бутинець Ф.Ф. Останнім часом інтерес вітчизняних учених до прибутку відновився. Особлива увага приділялася питанням вивчення впливу чинників формування прибутку на фінансовий результат діяльності підприємства в розрізі статистичного аналізу (Цал-Цалко Ю. С); моделюванню умов максимізації прибутку (Захарова Ю.В., Растяпін А.В.); використанню прибутку як критерію оцінки фінансового стану української економіки (Благун Й.); вивченню основних причин переходу прибутку в тіньову економіку. Для багатьох підприємств забезпечення прибутковості - це першорядна задача, що ставить перед собою вище керівництво підприємства. На підприємствах